

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. VII. Ciuitatum, aliorúm[m]q[ue] cœtuum ad D Oetinganam peregrinationes,
cum donis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

crificium, liberali stipendio, instituit, quo grata memoria inclytæ domus Mansfeldicæ, ad veritatem Catholicam reuocatæ, repetatur.

CAPVT VII.

*Ciuitatum, aliorumque cœtuum ad
D. Oetinganam peregrinationes, cum donis.*

INter ciuitates prima supplicantium agmen adduxit Monachium, Boicæ caput: & iam dudum morem recepit, quarto quoque anno eundem cultum repetendi. Anno seculi huius decimo septimo, quo chalias hominum inde Oetingam descendit, donum aræ Marianæ bina paria candelabrorum argenteorum intulit, magnitudine, & operis nobilitate visenda. Sex alia ex materiâ simili, ciuitatis eiusdem sunt munus, voti liberati monumentum, ob urbem ab excidio, quod bello Suecico non ex inani timebatur,

I 5 vindi-

*Statut.
Cong. Ost.*

vindicatam. Domi etiam (quod hic meminisse iuvat) perpetuo cultu Oetinganam Virginem colit Monachum. Est ibi Sodalitium celebre, Oetinganum à loco dictum. Id originem accepit à pietate Wilhelmi V. Bavaricæ Ducis: cuius postulatu Gregorius XIII. Rom. Pontif. ratum esse iussit; & aliorum, quæ subinde sub eo nomine ac titulo coalescerent, sodalitiarum caput fecit, unde ius omnia auctoritasque manaret: Præpositus Collegii Canonorum ad D. Virginis (cuius Basilicæ Sodalitium contributum est) tutelam mandavit. Initium A. C. M D LXXXI. v. Non. Martias, dicto in templo, ritu magnificentissimo est celebratum.

Landishuta anno millesimo sexcentesimo decimo tertio supplicatum ritu adire Oetingam coepit. Coronam tunc dono tulit insigni magnitudine, pyropis collucentem. Et fulget in his sapphirus, plus quadringentis

gentis aureis æstimatus. Anno deinde seculi huius decimo septimo frequentes, ordinibus eleganter instructis, rediêre Landishutani: quo principium duxerunt, mysteria Rosarii, argenteis expressa tabulis, Oetingana Virgini repræsentandi: quorum singula, supplicationibus adferunt singulis, donec annorum lapsu numerus impleatur. Anno MDCXV. Salisburgenses, septingenti numero, sub signis Sodalitii sacratissimo Christi corpori auctorati, eo paratu & splendore, qui omnium oculos animosq; teneret, peregrinationem obierunt: & quod primum habetur, plerique Pœnitentiæ sacro lustrati, & Eucharistiâ sunt refecti. Rediêre deinde, piû agmen ducentes, anno MDCXXII. & XXVI. Auxit eorum liberalitas sacrû vestitum insigni Casiolâ, ærarium pecuniâ. Burghusiani binas in anno; Mildorffiani vnam obeunt, cum signis, & ordinibus supplicationem.

Budo-

Budouicenses, inauspicato bello, quod Ferdinando II. Imp. in Bohemiâ fecerunt A. C. DC XXIIX. heretodoxi; in fide permanserunt, omnique obsidionum, quibus arctè premebantur, incommoda pertulerunt, vrbibus alijs, præter Pilsnam, siue voluntate, siue coactu ad hostem descendentibus. Quam ob rem A. C. MDC XXI. quinque dierum itinere, supplicantium Oetingam cœtū duxerunt, gratiq; libertatis ac fidei suæ vindictam Deiparam coluerunt.

Vrbium aliarum, oppidorum, pagorum, quibus solenne Oetingam sub signis confluere, meminisse singillatim longum foret. Sufficit monere, maximâ hominum frequentia, siue gregatim Curionum ductu, siue separatim proficiscentium, locum celebrari. certè iam olim centum septuaginta duo Parœci quot annis subiectorum populorum greges adducebant.

OETIN.